

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Тема 1

УРОКИ БІБЛІЙНОЇ МУДРОСТІ НА ОСНОВІ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЕТИКИ

Мудрість — це вміння розрізняти добро і зло, давати пораду самому собі та іншим, знаходити вихід із важких життєвих ситуацій, не нехтувати порадами тих, хто має більший життєвий досвід. Наймудріший Учитель — Творець світу.

Свою мудрість Творець залишив у Слові Божому — Святому Письмі, або Біблії. Хто шукає мудрості, той звертається до Біблії.

Місіонер, який прожив в Японії багато років, і відомий співак, що пробув там тільки два тижні, поверталися до Америки одним літаком. У Нью-Йорку місіонер побачив великий натовп прихильників співака, які вітали його радісним криком...

— Господи, я нічого не розумію, — прошепотів місіонер. — Я пожертвував 42 роки для Японії, а він пробув тільки два тижні, і тисячі людей вітають його з поверненням додому — мене ж ніхто не зустрічає.

Господь відповів:

— Сину, та ж ти ще не повертався до свого дому.

Бруно Ферреро

СЛІДИ БОГА

Один учений приїхав у пустелю, щоб провести там наукові досліді. Йому допомагали кілька арабів. У перший же день зі сходом сонця вони розстелили килимки перед наметами і почали молитися.

— Що ви робите? — запитав учений.

— Молимося! — відповіли.

— До кого ж ви молитесь?

— До Господа!

— А хтось із вас бачив Господа?

— Ні, ніхто з нас Його ще не бачив!

Наступного ранку вчений перший вийшов з намету, озирнувся довкола і сказав:

— Уночі повз наші намети пройшов верблюд!

— Ви бачили його? — запитали араби.

— Ні, не бачив!

— То звідки вам відомо, що він був тут?

— Але ж довкола повно його слідів!

— Гляньте на сонце, на зорі, на ці піски! Це теж сліди Бога. Ви упізнали верблюда за слідами, Бога ж упізнати не зуміли. Який з вас учений! — промовили араби.

Тема 2

ЖИВЕМО У ДОБРІ І ПРАВДІ

*Доброта людини починається з добрих думок і намірів.
Краще “гірка” правда, ніж “солодка” неправда.*

ЗОЛОТЕ ДЕРЕВО

Малий Ілько любив часто говорити неправду, а потім насміхатись з тих, хто йому повірив.

Одного разу він писав листа і поклав шість червонців коло себе, котрі мав послати в листі. Ганнуся, його маленька сестра, придивилася до червонців та зацікавилася, звідки то береться золото. Ілько відповів: “Червонці ростуть на золотім дереві, а садиться їх як біб у землю, з котрих виростають дерева, а на них висить повно червонців”. Сказавши це, Ілько продовжував писати далі. А Ганнуся взяла ті червонці, щоб брат не бачив, і побігла з ними на город, щоб посадити в землю. Коли вже Ілько дописав листа, то Ганнуся повернулася назад і сказала: “Ільку, тепер будем мати багато червонців, я їх вже посадила”. Хлопець, наче ошпарений, зірвався з-за столу, схопив сестричку за руку і потягнув на город, велівши показати, де вона ті гроші посадила. Але не знати, чи дитина вже місце забула, чи хто підібрався і витягнув, — червонців не можна було знайти.

Батько, дізнавшись про це, сказав: “Добре тобі, сину, що так сталося — це за те, що ти людей обдурюєш.

— виший разом з мамою великодній рушничок: “Слава Ісусу Христу”!

Ці слова, дитино, були на устах християн, коли вони мученицькою смертю вмирили за Христову Церкву.

Ці слова зігривали душі й серця наших ув'язнених священників у далеких холодних сибірських тюрмах.

Від цих слів християнського вітання засльозяться очі у твоїх стареньких бабусі й дідуся, коли ти відвідаєш їх у вихідні.

Твоє Християнське вітання — Слава Ісусу Христу! — чує весь створений Богом всесвіт. І серед мільярдів ангельських голосів Господь обов'язково його впізнає, зрадіє, усміхнеться і скаже:

— Дякую тобі, моя добра дитино!

Наталія Роман

КРАЩЕ СПАТИ, НІЖ ЛИХОСЛОВИТИ

У дитинстві я був дуже побожним, ревним у молитві хлопцем. Однієї ночі під час посту ми з моїм батьком не спали, сидючи з Кораном на колінах.

Усі інші, що були з нами у кімнаті, почали дрімати і скоро позасинали. Тоді я сказав своєму батькові:

— Ніхто з цих сплюхів не розплющує очей і не піднімає голови, щоб промовити свою молитву. Можна подумати, що вони мертві.

А батько відповів:

— Мій любий сину, краще б ти спав, як вони, ніж мав лихословити.

Ентоні де Мелло

Ввічлива людина дотримується правил пристойності (етикету), виявляє уважність, люб'язність та чемність. Є версія, що слово “ввічливий” утворилося від вислову “той, хто дивиться у вічі”. Справді, правила етикету передбачають, щоб співбесідники дивилися один одному в очі. Розмова стає сердечною, щирою й чесною, коли в очах свого співрозмовника прочитаєш співчуття, радість, сум. Ввічлива людина не ховатиме своїх очей, щиро дивитиметься у вічі. Вона не забуде подякувати за зроблене їй добро.

ДЯКУЮ

Дрімаючим лісом йшли два подорожні — дід та онук. Була велика спека, поодорожнім хотілося пити. Нарешті вони підійшли до струмка. Подорожні нахилилися, напилися. Дідусь сказав: “Дякую тобі, струмочку”. Потім дістав із сумки ложку і викинув із струмочка кілька жмень мулу.

Онук посміхнувся і спитав:

— Навіщо ви, дідусю, сказали струмочку дякую? Він же мертва істота, не почує ваших слів.

— Так, струмок нічого не почує. Коли б води напився вовк, він міг би і не подякувати. Ми ж не вовки, а люди. Людина говорить дякую, щоб не стати вовком.

Василь Сухомлинський

Тема 32

ПРАГНЕМО БУТИ МУДРИМИ

Початок мудрості – страх Божий.

“Небеса оповідають славу Богу” (Пс. 19: 2).

Старший чоловік запитав на вулиці у першого зустрічного хлопця, де можна побачити Бога:

— Ось маєш яблуко і покажи мені, де тут є Бог, бо я кажу, що Його немає.

На що хлопець сміливо відповів:

— Дідусю, я дам вам цілий кошик гарних яблук, а ви покажіть мені, де Бога немає.

Чоловік відійшов без слів, бо не мав, що сказати на мудру відповідь юнака.

ВІСЛЮК — МУДРА ГОЛОВА

Узбецька народна казка

Був собі колись дуже давно віслюк. І, кажуть, вважав себе за неабиякого розумника.

Одного разу зайшов він до саду. Бачить: на деревах соковиті яблука висять, а поряд гарбузи досягають.

І замислився віслюк, поглядаючи на гілля та огудиння з

гарбузами. А тоді ворухнув своїми довгими вухами й промовив:

— Була б моя воля, я багато чого зробив би не так, як воно є в природі. Це точно!

Почув ті слова горобець, здивувався й цікавиться:

— А що ж це вам, пане, не до вподоби? Повідайте!

— Ви що, самі не бачите? — відказав той, вказавши головою спершу на садовину, а тоді на гарбузи. — На таких великих, міцних гілках, погляньте, висять яблука, менші навіть за дитячий кулак. А подивіться на ці гарбузи — здоровенні, більші за мою розумну голову, а тримаються на тоненькій огудині...

— Але ж саме в цьому і є мудрість природи, — почав було заперечувати птах.

— Яка ще там мудрість? — перебив віслюк. — От коли б яблука були великі, наче гарбузи, а ті — маленькі, мов яблука, — це було б правильно.

Промовивши це, розумник підійшов до яблуні й почувся боком об її стовбур. Дерево схитнулося, з гілки зірвався стиглий плід і впав віслюку прямисінько на голову.

— Ой, голівонько моя! — заревів, похитуючись, бідолашний. — Чи ти ще ціла?

А горобець, спостерігаючи за всім, усміхнувся і мовив:

— Це ж добре, що яблуко маленьке. А от якби воно було таке ж велике, як гарбуз, уявляєте, що могло статися тоді з головою! Просто жаж!

— Ваша правда, шановний пане! — погодився віслюк — мудра голова.

Тема 33

БУДЕМО НАПОЛЕГЛИВИМИ У ПІЗНАННІ ІСТИНИ

Повнота істини про світ, людину, Бога відкривається в Ісусі Христі і в його вченні.

ЛИХА ДУМКА

Жив у Києво–Печерській Лаврі добрий інок на ім'я Еразм. Мав він велике багатство зі спадщини батьків своїх, але він не любив багатства, бо понад усе любив Бога.

Заходячи в церкву, він цілував святі образи і крізь них, як крізь духовні вікна, бачив інший, невидимий світ, серце його палало небесним вогнем любові. Усе своє золото й срібло він приніс і поклав до ніг Пресвятої Богородиці, на честь Якої було збудовано святий храм — поклав разом зі своєю душею. Він невтомно прикрашав дім Божої Матері коштовними іконами, і разом з тим прикрашав храм Господній незмірно коштовнішою любов'ю свого серця.

Та от настав час, коли всі статки преподобного отця Еразма було вичерпано, і він так зубожів, що не мав і найпотрібнішого.

Тут і підкрався до нього злий невидимий ворог наш — диявол — і почав нашіптувати йому дуже лукаві думки...

Не може диявол ніяк інакше влізти в людину й нашкодити їй, як тільки через думки. І не може ніяк подолати людину, якщо не запропонує їй щось вкрай "правдиве" чи привабливе. Не треба слухатися тих думок! Так вчать усі святі. Усі вони боролися з підступними

МОЛИТВА ПЕРЕД ЇЖЕЮ

"Отче наш" або:

Очі всіх на Тебе, Господи, звернені з надією, і Ти даєш їм своєчасно поживок, розкриваєш Ти щедрю руку Твою, щоб усіх живих наділити милостями.

МОЛИТВА ПІСЛЯ ЇЖІ

Дякуємо Тобі, Христе Боже наш, що наситив нас земними Твоїми благами; не позбав нас і Небесного Твого Царство, але як посеред учнів Твоїх прийшов Ти, Спасе, мир подаючи їм, прийди до нас і спаси нас.

МОЛИТВА ДІТЕЙ ЗА БАТЬКІВ

Всемилосердний Боже! Дякую тобі за моїх батьків та за всі ті добра, що Ти мені подав через них. Вони виховали мене, навчили любити Твої святі Заповіді та бридитися гріхом. Я люблю їх і хочу їх завжди шанувати і слухати. А Ти, Господи, поможи мені Твоєю ласкою, щоб я цю постанову виконав.

Благослови їх, Господи, всяким добром та довгим і щасливим життям, охороняй від злого, дай їм силу перемогти всі труднощі. Дай, щоб вони на старості своїх літ дочекалися потіхи від своїх дітей, а передусім від мене; а після смерті прийми їх і мене до небесного царства. Амінь.

ПЕРЕД ПОЧАТКОМ БУДЬ-ЯКОЇ СПРАВИ ПОДУМКИ ПОМОЛИСЯ:

Господи, благослови!

ЗМІСТ

Тема 1. Уроки біблійної мудрості на основі християнської етики	4
Тема 2. Живемо у добрі і правді.	6
Тема 3. Вчимося прощати	9
Тема 4. Виявляємо милосердя	13
Тема 5. Ділимося радістю з ближніми	16
Тема 6. Творимо добро	19
Тема 7. Вчимося щедрості	23
Теми 8–9. Співчуваємо ближньому	26
Тема 10. Навчаємося бути справедливими	28
Тема 11. Навчаємося бути чесними	30
Тема 12. Навчаємося бути надійними та пунктуальними ..	33
Теми 13–14. Навчаємося бути правдомовними	35
Тема 15. Вчимося виправляти помилки	39
Тема 16. Радіємо успіхам ближніх	43
Теми 17–18. Вчимося бути стриманими і скромними ..	45
Тема 19. Вчимося бути миролюбними	49
Тема 20. Вчимося співчувати ближнім	52
Тема 21. Вчимося бути правдивими	54
Тема 22. Вчимося бути терплячими й лагідними	56
Теми 23–24. Дбаємо про чесне ім'я	58
Тема 25. Працюємо сумлінно	60
Тема 26. Ділимося плодами своєї праці	65
Теми 27–28. Вчимося розкривати свої таланти	68
Тема 29. Вчимося мудрості	72
Тема 30. Вчимося бути обачними	76
Тема 31. Вчимося ввічливості	78
Тема 32. Прагнемо бути мудрими	83
Тема 33. Будемо наполегливими у пізнанні істини ...	85
Тема 34. Вчимося приймати корисні поради	88
Тема 35. Вкладай Боже мудрість у свої слова і вчинки ..	90
Молитви на різні потреби	94